

Sygn. akt XXV C 1627/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Janina Dąbrowiecka

Protokolant: Stażysta Bożena Odrowąż

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. S. i A. S.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty z dnia 12 lutego 2014 r. wydany w sprawie XXV Nc 3/14 i oddala powództwo;

2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz J. S. i A. S. solidarnie kwotę 9.171 zł (dziewięć tysięcy sto siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXV C 1627/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2013 r. (data stempla pocztowego) (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o solidarne zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla od J. S. i A. S. kwoty 147.634,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz solidarne zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w wysokości faktycznie uiszczonej przez powoda wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W razie skutecznego wniesienia zarzutów przez pozwanych powód wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w całości w mocy oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 12 lutego 2014 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani zaskarżyli przedmiotowy nakaz zapłaty w całości, zgłaszając zarzut uzupełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową z uwagi na uzupełnienie weksla po upływie terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz wpisanie kwoty nienależnej powodowi. Pozwani wnieśli o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2007 r. pomiędzy (...) S.A. a J. S. została zawarta umowa leasingu nr (...), na podstawie której, w zamian za ustalone umowne wynagrodzenie płatne w ratach miesięcznych, powód oddał J. S. do używania i pobierania

pożytków pojazd marki M. (...). Stosunki pomiędzy stronami zostały uregulowane umową oraz Ogólnymi Warunkami Umowy Leasingu Operacyjnego, dalej: OWUL (umowa leasingu z dnia 10.07.2007 r., wraz z OWUL, k. 23-29).

W związku z zawarciem powyższej umowy J. S. wręczył powodowi weksel własny in blanco poręczony przez A. S., wraz z deklaracją wekslową. Zgodnie z treścią deklaracji wekslowej powód był uprawniony do wypełnienia weksla na kwotę wekslową odpowiadającą sumie wszystkich wymagalnych, lecz niezapłaconych należności przysługujących powodowi wobec J. S., w tym w szczególności należności z tytułu okresowych opłat leasingowych wynikających z umowy leasingu oraz zobowiązań powstałych w wyniku wygaśnięcia umowy leasingu, odstąpienia od umowy leasingu przez finansującego lub jej wypowiedzenia (w szczególności z tytułu opłat leasingowych, odszkodowań, kar umownych lub zwrotu kosztów) łącznie z należnymi odsetkami (weksel, k. 17, deklaracja wekslowa z dnia 10.07.2007 r., k. 18).

W czasie trwania umowy leasingu, powód wystawił na rzecz pozwanego faktury nr (...). Należności wynikające z w/w faktur nie zostały przez pozwanego uiszczone w wyznaczonych terminach, w związku z czym pismem z dnia 20 kwietnia 2010 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnych wierzytelności, stwierdzonych fakturami (faktury o numerach (...), k. 30-32, wezwanie do zapłaty z dnia 20.04.2010 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 33-35).

Pismem z dnia 11 maja 2010 r. powód wypowiedział umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym na dzień doręczenia przesyłki (oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu z dnia 11.05.2010 r., wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, k. 36-38).

Wobec braku zapłaty powód wypełnił weksel własny pozwanych na kwotę 153.496,58 zł i weksel ten przedstawił pozwany do zapłaty (wezwanie do wykupu weksla z dnia 23.04.2013 r. wraz z dowodem nadania, k. 19-22).

Powyższy stan faktyczny był w sprawie bezsporny. Sąd ustalił go na podstawie twierdzeń zawartych w pismach procesowych obydwu stron oraz dokumentów powołanych powyżej. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanych (k. 250-252). Zeznania były bowiem spójne, spontaniczne, szczegółowe i korespondowały z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, iż w dniu 10 lipca 2007 r. powód zawarł z pozwanym J. S. umowę leasingu nr (...), zaś zabezpieczeniem wszelkich roszczeń powodowej spółki wynikających z tej umowy był weksel in blanco, poręczony przez pozwaną A. S., wystawiony i wręczony powodowi przez pozwanego. Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania była z kolei okoliczność, czy powodowa spółka miała prawo wypełnić przedmiotowy weksel i czy nastąpiło to zgodnie z deklaracją wekslową i wolą pozwanego.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 OWUL korespondencja wymieniana między stronami kierowana będzie na adresy stron wskazane w komparycji umowy leasingu lub ewentualnie na inny adres, jeżeli zostanie on wskazany przez stronę na piśmie jako adres do korespondencji. Korespondencję wysłaną na powyższy adres korzystającego listem poleconym lub przesyłką kurierską uznaje się za doręczoną najpóźniej w siódmym dniu od daty jej nadania. Analogiczny zapis znalazł się na deklaracji wekslowej z dnia 10 lipca 2007 r.

Stosownie do art. 70 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz. U. 2016 r., poz. 160 j.t.) roszczenia wekslowe przeciw akceptantowi ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech, licząc od dnia płatności weksla.

Termin przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, zgodnie z regułą art. 120 k.c., rozpoczyna bieg od dnia, w którym świadczenie ze stosunku podstawowego stało się wymagalne. Treścią upoważnienia zawartego w deklaracji wekslowej towarzyszącej wystawieniu weksla in blanco, wręczanego dla zabezpieczenia określonego roszczenia, jest objęte uzupełnienie weksla przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu. Odnosi się to również do przypadków użycia w deklaracji wekslowej zwrotu przewidującego możliwość wypełnienia weksla

w każdym czasie oraz opatrzenia go datą płatności według uznania wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2008 r., II CSK 522/07). Osoba, która złożyła podpis na wekslu in blanco, może - na podstawie art. 10 prawa wekslowego - powoływać się na niezgodność uzupełnienia blankietu z otrzymanym upoważnieniem, polegającą na dokonaniu uzupełnienia już po przedawnieniu się zabezpieczonego roszczenia lub na wstawieniu, jako terminu płatności weksla, daty późniejszej od uzgodnionej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2004 r., V CK 228/04). Uprawnienie do wypełnienia weksla in blanco nie obejmuje bowiem wypadków, w których roszczenie ze stosunku podstawowego uległo przedawnieniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2012 r., IV CSK 199/12).

Powód oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu nadał w placówce pocztowej w dniu 12 maja 2010 r., a zatem zgodnie z zapisami OWUL winna ona zostać uznana za doręczoną najpóźniej w dniu 19 maja 2010 r. Należało więc przyjąć, że zgodnie z ustaleniami stron, umowa leasingu nr (...) wygasła w dniu 19 maja 2010 r.

Stosownie do art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W związku z tym, że przedmiotowa umowa leasingu została zawarta przez powoda – przedsiębiorcę z pozwanym, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, należało stwierdzić, że termin przedawnienia roszczenia wynikającego z umowy leasingu wynosił trzy lata. W dniu 19 maja 2010 r. roszczenie powoda stało się wymagalne i rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia, który upłynął w dniu 19 maja 2013 r. Powód natomiast weksel wypełnił w dniu 21 maja 2013 r., a zatem już po upływie terminu przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego. Utracił więc możliwość skutecznego dochodzenia roszczenia z przedmiotowego weksla.

W zarzutach od nakazu zapłaty, pozwani zarzucili uzupełnienie weksla in blanco w sposób niezgodny z deklaracją wekslową, zgodnie z którą na podstawie weksla można egzekwować kwotę wymagalną i niezapłaconą. Roszczenie strony powodowej uległo zaś przedawnieniu z dniem 19 maja 2013 r., a więc dwa dni przed wskazanym przez powoda w wekslu terminem jego płatności. Stosownie do art. 10 Prawa wekslowego, jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Zarzut pozwanych, iż weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową zasługiwał na zatem uwzględnienie.

W związku z powyższym, brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, które jako przedawnione, podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążył nimi stronę przegrywającą.